

7. oktober 2026

UKA2026/52

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilke initiativer vi bør iværksætte med henblik på at forebygge den stigende personfarlige kriminalitet blandt børn og unge under 18 år.

(Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit)

Vi vil gerne takke forslagsstilleren til forespørgselsdebatten, Bo Martinsen fra Demokraatit, for et interessant og vigtigt forslag. Fra Siumuts side har vi følgende bemærkninger.

Det er en realitet og en meget stor udfordring, at vi i vores land, når det gælder kriminalitet generelt, hører til blandt de steder i verden, hvor kriminaliteten ligger højt i forhold til gennemsnittet. Alvorlige forbrydelser såsom drab, drabsforsøg, voldtægt, seksuelle overgreb mod børn og vold mod andre mennesker er tragiske realiteter, som vi som samfund oplever hvert eneste år.

Samtidig med arbejdet med at bekæmpe alle disse former for kriminalitet rejser forslagsstilleren desværre endnu en problemstilling, som vi er nødt til at kunne drøfte: Den stadig mere synlige og stigende alvorlige personfarlige kriminalitet blandt børn og unge under 18 år, og hvordan vi kan bekæmpe denne udvikling.

Realiteten er, at vi i de senere år i stigende grad har set mindreårige begå alvorlig personfarlig kriminalitet, navnlig i grupper. Problemets omfang understreges også af, at lokale folkevalgte og borgmestre flere steder har omtalt det som et problem.

I Siumut mener vi, at vi er nødt til at handle for at forhindre, at denne udvikling vokser yderligere, og med det mål helt at standse den. Vi har brug for alle gode og virkningsfulde tiltag. Det er let nok at sige, men vi kommer ikke uden om, at vi både må tænke nyt og handle.

I Siumut mener vi, at vi bør revurdere de mange former for tidlig indsats, som hidtil har vist sig at kunne lykkes. Ved yderligere at styrke de områder og indsatser, der fungerer godt og skaber resultater, kan vi være med til at bremse det voksende problem.

Vi har brug for stærke kræfter inden for det kriminalpræventive arbejde, og vi har brug for politi og hjælpebetjente, som har tilstrækkelige ressourcer til at udføre forebyggende arbejde. Som bekendt bliver der færre politibetjente langs kysten. Det betyder, at ressourcerne i stigende grad kun rækker til de almindelige politiopgaver, mens mulighederne for at anvende ressourcer på forebyggende arbejde eksempelvis i daginstitutioner, skoler, ungdomsklubber, sportshaller og andre fritidstilbud bliver mere og mere begrænsede. Det er beklageligt, og området bør styrkes igen.

Erfaringerne viser blandt andet også, hvor positiv en virkning det kan have for en by eller bygd, når politiet engagerer sig i det forebyggende arbejde. Dette blev blandt andet bekræftet under Familie-

og Sundhedsudvalgets besøg i Nanortalik i sommer, hvor politiets deltagelse i det forebyggende arbejde blev fremhævet.

Afslutningsvis mener vi i Siumut, at den bedste forebyggelse grundlæggende er velfungerende familier. Det indebærer blandt andet et trygt hjem, forældre, som er i arbejde og kan forsørge sig selv, samt en sund livsførelse.

Derfor mener vi i Siumut, at vi ud over en tidlig indsats også skal udnytte vores muligheder og ansvar for at skabe gode rammer for et godt hverdagsliv overalt. Borgernes levevilkår langs hele kysten bør være mere lige, uanset hvilket område der er tale om. På den måde kan vi skabe en stærkere følelse af samhørighed og fælles ansvar.

Selv om vi fra Siumuts side kunne have sagt meget mere om emnet, vil vi begrænse os til disse korte og grundlæggende bemærkninger, og vi håber på en god debat.

Erik Jensen, Siumut